

است که در سال ۱۲۸۴ هجری قمری برابر با ۱۲۴۳ شمسی در شیراز متولد شد و پس از تحصیلات مقدماتی در شیراز برای تکمیل تحصیل در سال ۱۳۰۹ در سن ۲۵ سالگی به سامرا رفت و چند سالی در سامرا از درس مرحوم آیت الله میرزای شیرازی استفاده کرد و بعد از آن به نجف اشرف مشرف گردید.

مرحوم شیخ آقا بزرگ تهرانی، آنجا که اسامی شاگردان مرحوم میرزا را نوشته است درباره مرحوم آقا شیخ جعفر می نویسد:

شیخ جعفر، فرزند شیخ محمد حسین، فرزند مولی محمد علی، فرزند احمد محلاتی شیرازی چند سالی را در سامرا به تحصیل اشتغال داشت. بعد از آن به نجف اشرف مشرف شد و از مباحث استاد ما حاج میرزا حسین تهرانی و استاد دیگر ما آیت الله خراسانی بهره گرفت و در اوائل دهه سوم از سال ۱۳۳۰ هـ به شیراز بازگشت و تا امروز بقامه و نظایر شرعی مشغول است (۱).

و چندین سالی که در نجف اشرف اقامت داشت از محضر آیات و مراجع آن عصر، چون مرحوم آیت الله سید محمد کاظم یزدی (صاحب عروة الوثقی) و مرحوم آیت الله آخوند خراسانی (۲) (صاحب کفایة الاصول) و آیت الله حاج میرزا حسین خلیلی تهرانی استفاده کامل نمود تا به مدارج عالی علم و اجتهاد نائل شد و با دریافت اجازه اجتهاد در سال ۱۳۳۰ به زادگاه خود شیراز مراجعت نمود و از همان بدو ورود بواسطه فضل و دانش و زهد و تقوا که داشت مورد توجه عموم مردم قرار گرفت.

مؤلف «تاریخ رجال ایران» در این باره می نویسد:

(۱) میرزای شیرازی، ترجمه هدیه الرازی الی الامام المجدد الشیرازی ص ۱۲۲

شماره ۷۶.

(۲) اسم مرحوم آقا شیخ جعفر در لیست شاگردان مرحوم آخوند در کتاب و مرگ

در دوره درص ۱۲۷ در تحت شماره ۲۶ ضبط شده است.

شیخ جعفر محلاتی شیرازی فرزند شیخ محمد حسین در سال ۱۲۴۳ خورشیدی در شیراز زاده شد. نامبرده از فقهاء و مجتهدین شیراز و از شاگردان آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و حاج میرزا حسین و حاج میرزا خلیل بوده و از آنان اجازه اجتهاد داشته است. (۱)

مرحوم «رکن زاده آدمیت» شرح حال ابن عالم با تقوا و پرهیز کار در ادب کتاب دانشمندان و سخن سرایان فارس آورده و چنین نوشته است:

جعفر شیرازی - متولد ۱۲۴۳ شمسی - متوفی ۱۳۱۸ مرحوم شیخ جعفر بن شیخ محمد حسین بن مولی محمد علی بن مولی احمد محلاتی، مجتهد شیرازی.

نخست لازم است توضیح داده شود که چند نفر از علماء و فقهاء شیراز که در قرن سیزدهم و چهاردهم هجری میزیستند مانند مرحومان میرزا ابراهیم شیخ جعفر شیخ مرتضی و آقای میرزا ابوالفضل چون جد بزرگ آنها از اهل محلات عراق عجم بوده که در قرن سیزدهم به شیراز آمده و متوطن شده است به محلاتی شهرت یافته اند و بعد این کلمه را برای نام خانوادگی خود برگزیده اند.

مرحوم شیخ جعفر از فقهاء و مجتهدین بزرگ بود، تولدش در شهر شیراز بوده است و پس از تحصیل سواد و مقدمات و علوم ادبیه فارسی و عربی برای تکمیل تحصیلات خود به سامرا رفت و چند سال در آن شهر و نیز چند سال در نجف نزد مرحوم مولی محمد کاظم مجتهد خراسانی و حاج میرزا خلیل خلیلی تلمذ

(۱) تاریخ رجال ایران ج ۶/۶۷ - تألیف مهدی بامداد، تاریخ تولد را اشتباهاً

۱۱۴۳ خورشیدی نوشته و ما صحیح آن را در متن آورده ایم.